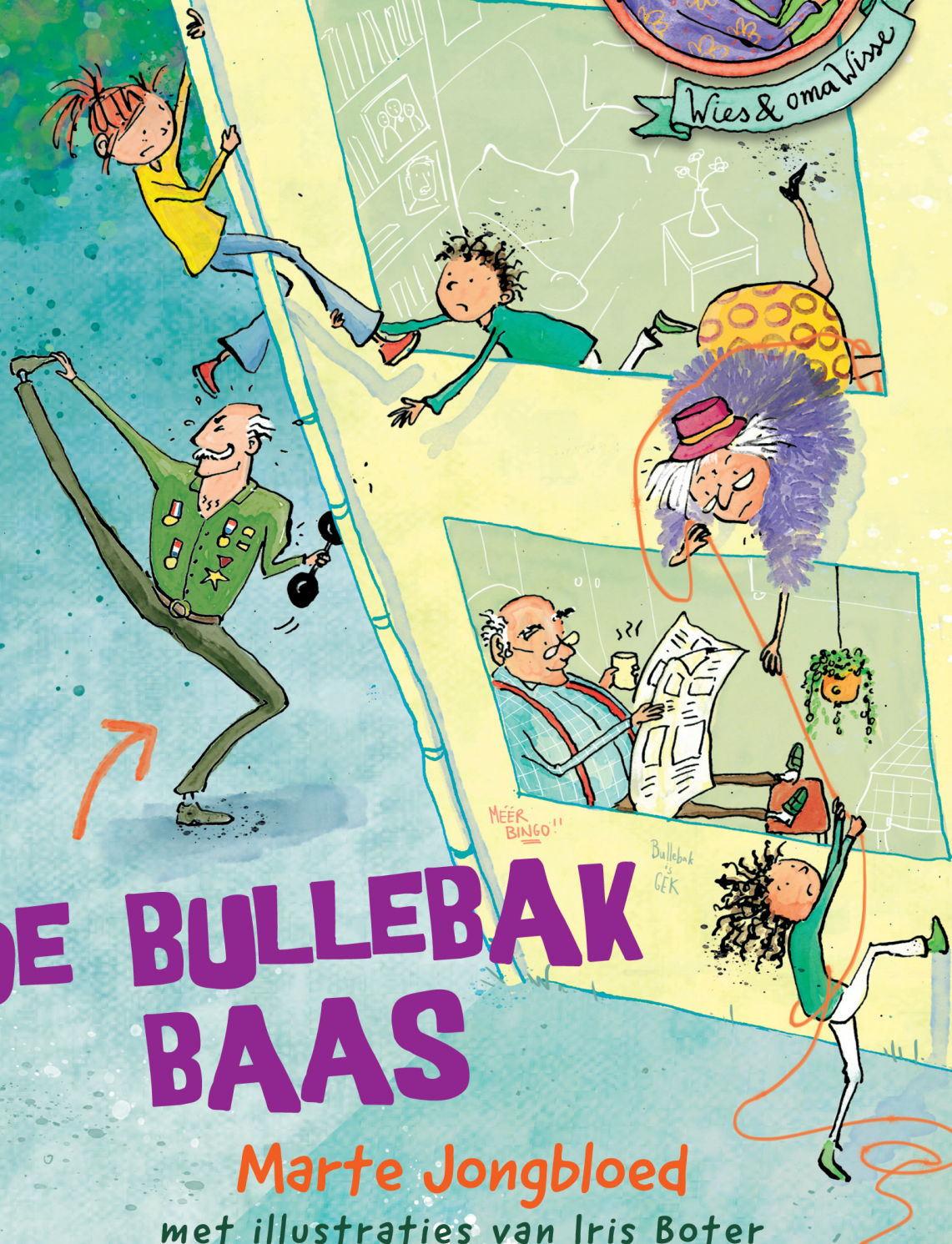

HUIZE
GRIJSOORD

DE BULLEBAK BAAS

Marte Jongbloed
met illustraties van Iris Boter

Wies en oma Wisse

De bullebakbaas

Van Marte Jongbloed zijn bij Luitingh-Sijthoff verschenen:

HERRE-SERIE (8+)

De (niet zo) rampzalige avonturen van Herre – Bekroond met de Pluim van de Senaat van de Nederlandse Kinderjury 2017

De (nogal) ijzingwekkende zoektocht van Herre – Bekroond met de Pluim van de Senaat van de Nederlandse Kinderjury 2018

De (zeer) bloedstollende expeditie van Herre

HAZEL-SERIE (13+)

Heksenpiegel 1 – Hazels pentakel

Heksenpiegel 2 – Hazels spreuk (verschijnt najaar 2019)

VINNIE & FLOS (2+)

Vinnie & Flos – Huis

Vinnie & Flos – Familie

Vinnie & Flos – Nieuwe vrienden

DE BULLEBAK BAAS

Marte Jongbloed
met illustraties van Iris Boter

UITGEVERIJ LUITINGH-SIJTHOFF

Volg onze auteurs en boeken ook online.

lsamsterdam

Tekst © 2019 Marte Jongbloed
en uitgeverij Luitingh-Sijthoff bv, Amsterdam
Illustraties © 2019 Iris Boter
Alle rechten voorbehouden
Omslagontwerp Sabine van Winsen/De Grafische Keuken
Omslagillustratie Iris Boter
Opmaak binnenwerk Crius Group, Hulshout

ISBN 978 90 245 8569 4
NUR 282

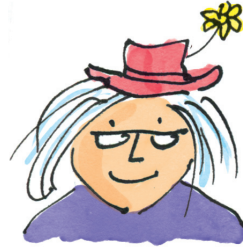
www.martejongbloed.nl
www.irisboter.nl
www.lsamsterdam.nl
www.boekenwereld.com

Wie is wie?

Wies

Dochter van twee helpers
(helpers heten ook wel
'ritselaars').

Oma Wisse

De oma van Wies.
Ze woont in Huize Grijsoord.
Ze is dol op make-up en op
mode.

Zane en Jazz

Tweeling. Een jongen en een
meisje. Ze zijn de beste vrienden
van Wies.

De ouders van Wies
Helpers (of ritselaars). Ze
zijn altijd op reis, ze hebben
veel geheimen, en ze zijn dol
op champagne.

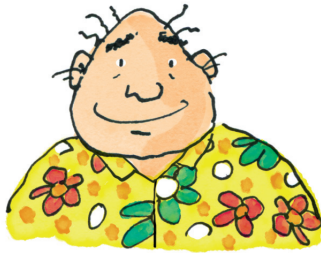
Dick Tator
Vroeger was hij een majoor
in het leger, maar hij is
ontslagen en zoekt een
nieuwe baan.

Juffrouw Liesel
De nieuwste (en eenender-
tigste) oppas van Wies.

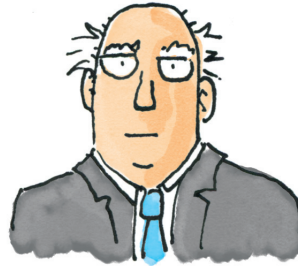

Mevrouw Tator
De moeder van Dick Tator. Ze
is dol op muziek en heeft al
heel lang geen bezoek meer
gehad van haar zoon.

Arend Raadzaam

Directeur van Stichting Troost en Steun. Hij wint elk jaar de limbo-danswedstrijd op het personeelsfeestje.

Meneer Vestjes

Een gepensioneerde collega van de ouders van Wies. Hij woont in de jungle.

Isabelle

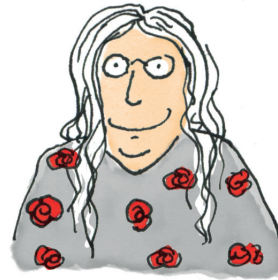
Receptioniste van de Stichting Troost en Steun. Ze houdt van gezelligheid.

Bewoners van Huize Grijsoord:

Mieke Mosterd

Ze houdt van mannen in uniform. Ze houdt ook van spelletjes, maar alleen als ze wint.

Rodelia Rozeboom

Ze was ooit een pianojuf. Ze is erg vergeetachtig, maar ze kan nog steeds mooi pianospelen.

Charlotte Vogeldans

Heeft heel veel last van heel veel kwaaltjes.

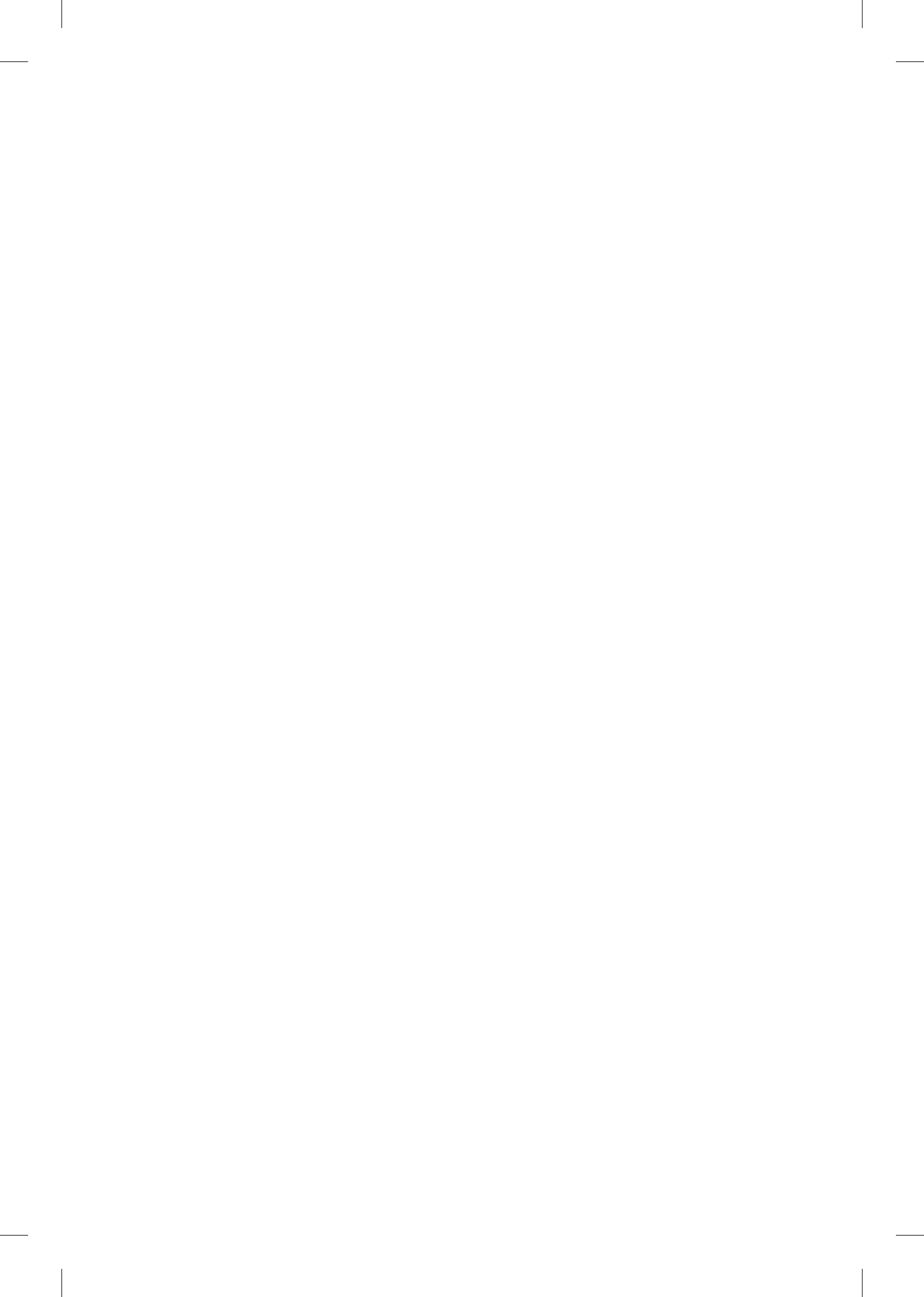
Fred Bolderkar

Vroeger zat hij bij de pad-
vinders. Hij houdt van spelletjes
en van borreltjes.

Zaki Abdoel

Hij was vroeger professor.
Hij leest elke dag minstens vijf
verschillende kranten.

1

‘Hoeveel oppassers heb je al gehad?’ vroeg juffrouw Liesel.

Juffrouw Liesel had een uur geleden aangebeld.

Zij was de nieuwe oppas van Wies.

Ze was door het oppasbureau naar Wies toe gestuurd.

De vorige oppas was namelijk weggelopen.

Juffrouw Liesel keek in een grote map die voor haar op tafel lag.

In die map hadden de ouders van Wies allerlei dingen opgeschreven.

Dat ging allemaal over hoe de oppassers voor Wies moesten zorgen.

De afgelopen jaren vergaten ze steeds om nieuwe dingen in de map te schrijven.

Er stond nog altijd in dat Wies elke ochtend een fruithapje moest eten.

Er stond ook in dat ze van Nijntje hield.

Wies dacht even na.

‘Dertig,’ zei ze. ‘Jij bent de éénendertigste.’

‘Ú bent de eenendertigste,’ zei juffrouw Liesel.

‘En nu even serieus. De hoeveelste oppas ben ik?’

‘Het is echt waar,’ zei Wies.

‘De afgelopen twee jaar heb ik dertig oppassen gehad.

De vorige is gisteren weggelopen.

Jij... eh... ú bent nummer eenendertig.’

Juffrouw Liesel sloeg de map met een klap dicht.

‘Dus het klopt wat er in de map staat?’ vroeg ze.

‘Dat je nog steeds niet zindelijk bent?’

Is dat waarom ze weglopen?’

‘Wat?’ vroeg Wies verbaasd.

‘Wat zégt u,’ verbeterde juffrouw Liesel haar.

‘In deze map staat dat je zes keer per dag een schone luiert nodig hebt.’

Wies rolde bijna van haar stoel van het lachen.

‘Nee, joh.

Mijn ouders hebben al jaren geen tijd gehad om in die map te schrijven.

Dat is oude informatie.’

Wies keek naar de foto van haar ouders die op de kast stond.

Ze zagen er altijd uit alsof ze naar een feestje gingen.

Haar vader had op die foto een zwart pak aan van zachte stof.

Dat heette een smoking, wist Wies.

Hij droeg geen stropdas maar een felrood strikje.

Haar moeder droeg een deftige avondjurk in dezelfde kleur rood.

Om haar hals droeg ze een parelketting.

De moeder van Wies was heel mooi.

Wies leek helemaal niet op haar. Haar haren stonden altijd over-eind.

Kammen hielp niet.

Haar kleren zaten altijd vol vlekken.

Aan haar voeten zaten altijd twee verschillende sokken.
Ze raakte er altijd een kwijt in de was.
Juffrouw Liesel tikte met een kromme vinger op de map.
'Er staat dat het beroep van je ouders "helper" is,' zei ze.
'Wat is dat?'

Wies schudde haar hoofd.
'Het is geheim wat ze doen,' zei ze.
'Ik mag er niets over vertellen.'

Juffrouw Liesel knarsetandde zo hard dat Wies het kon horen.
'Je moet me toch iets vertellen, Wies.
Waar zijn je ouders?
Stel je voor dat er iets met je gebeurt.
Dan moet ik ze kunnen bellen.'

'Mijn oma Wisse woont vlakbij,' zei Wies.
'Ja, ik zag haar naam en telefoonnummer in de map staan,'
zei juffrouw Liesel.
'Maar ze woont in Huize Grijsoord.
Dat betekent dat ze erg oud is.
Je weet maar nooit hoelang ze nog leef...'

'Ik weet ook niet precies wat mijn ouders doen,' zei Wies
snel.
'Ze helpen mensen.'

Ze ritselen en ze fiksen.
En nu ritselen ze iets in Kiribati.’
Juffrouw Liesel zuchtte.
‘Wat bedoel je met ritselen?’
‘Dat weet ik ook niet precies,’ antwoordde Wies.
Ze loog niet.
Haar ouders vertelden haar niet zoveel.
Soms vertelden ze dat ze iets hadden geritseld in Zwitserland.
Of in Polen, in Cambodja, Jemen of Finland.
Ze ritselden dingen voor bedrijven en voor regeringen.
‘We mogen niets zeggen,’ zei Wies’ vader een keertje.
‘We moeten het geheimhouden.
De president van Amerika heeft het ons zelf gevraagd.’
Een andere keer zei Wies’ moeder: ‘Het is gevaarlijk om
erover te praten.
Het gaat om staatsgeheimen.
Het is iets met wapens en misdadigers en de koning.
Meer kunnen we er echt niet over loslaten.’
‘Goed,’ zei juffrouw Liesel.
‘Ik vraag het wel even na op het oppasbureau.’
Ze tikte opnieuw met haar vinger op de map.
‘Ik kan je wel alvast vertellen dat hier dingen gaan veran-
deren.